

Эъломиyai Умимии Ӳуқуқи Башар

Пешгуфтор

Бодарназардошти ин, ки этирофи қадру қимат ба ҳамаи аҳли башар хос буда, Ӳуқуқи баробар ва дахлнопазири онҳо асоси озодӣ, адолат ва сулҳи умум аст;

бодарназардошти ин, ки таҳкиру беэътиной ба Ӳуқуқи башар боиси сурат гирифтани аъмоли ваҳшиёнае гардидааст, ки виҷдони башариятро сахт озурда мегардонад ва эҷоди чунин дунёе, ки дар он одамон дар сухан ва ақида озод ва аз тарсу эҳтиёҷ фориғ бошанд, ҳамчун волотарин орзуи одамон эълон гардидааст;

бодарназардошти ин, ки Ӳуқуқи башар бояд бо хукми қонун ҳимоят карда шавад, то башар ҳамчун охирин илоҷ ба қиёми зидди зулму истибдод маҷбур нагардад;

бодарназардошти ин, ки халқҳои Милали Муттаҳид имони худро ба Ӳуқуқи асосии башар, шараф ва қимати шахсияти инсонию баробари Ӳуқуқи марду зан дар Оинномаи эълон кардаанд ва қарор додаанд, ки ба пешрафти иҷтимоӣ мусоидат карда ва дар муҳити озодтар вазъи зиндагии беҳтаре ба вуҷуд оваранд;

бодарназардошти ин, ки давлатҳои аъзо ӯҳдадор шудаанд ба эҳтироми риояи воқеии Ӳуқуқи башар ва озодиҳои асосӣ бо Созмони Милали Муттаҳид ҳамкорӣ намоянд;

бодарназардошти ин, ки ҳусни тафохуми умумӣ дар мавриди ин Ӳуқуқу оҳодиҳо дар иҷрои пурраи ин ӯҳдадорӣ аҳамияти бузург дорад,

Ассамблеяи Генералӣ

давлатҳо эълон медорад, то ҳар фард ва ҳар мақоми давлатӣ онро доиман дар мадди назар дошта бошад ва ҷидду ҷаҳд намояд, ки тавассути омӯзишу таълим ва бо тадбирҳои пешрафтаи миллию байналмилалӣ эътирофу иҷрои умумию самарбахши онҳоро чи дар миёни халқҳои давлатҳои Созмон ва чи дар миёни халқҳои қаламрави таҳти тобеияти Ӳуқуқии онҳо қарордошта ба эҳтироми ин Ӳуқуқу озодиҳо ва таъмини онҳо мусоидат намояд.

Моддаи 1.

Тамоми одамон озод ва аз лиҳози шарафу Ӳуқуқ ба ҳам баробар ба дунё меоянд. Онҳо соҳиби ақлу виҷдонанд ва бояд бо яқдигар муносибати бародарона дошта бошанд.

Моддаи 2.

Ҳар як инсон бояд бидуни тафовуте, махсусан аз лиҳози наҷод, ранги пӯст, чинсият, забон, дин ақидаи сиёсӣ ё ақидаи дигар, асли миллӣ ё иҷтимоӣ, вазъи молӣ, хонаводагӣ ё вазъи дигар тамоми Ӳуқуқ ва тамоми озодиҳоро, ки дар ҳамин Ёломия зикр шудаанд, дошта бошад.

Ғайр аз ин дар заминаи мақоми сиёсӣ, Ӳуқуқӣ ё байналмилалии кишвар ё қаламраве, ки фард ба он таалуқ дорад, сарфи назар аз он, ки оё ин қаламрав мустақил аст, таҳти васоят қарор дорад, худидора намебошад ё истиқлолияти он бо ягон тарх маҳдуд гардонидашудааст, на бояд тафовуте гузошта шавад.

Моддаи 3.

Ҳар як инсон ба ҳаёт, озодӣ ва дахлнопазирии шахсӣ ҳақ дорад.

Моддаи 4.

Ҳеҷ кас на бояд дар ғуломӣ ё ҳолати маҷбурӣ нигоҳ дошта шавад; ғуломӣ ва ғуломфурӯшӣ дар ҳамаи навъҳои онҳо маън аст.

Моддаи 5.

Ҳеҷ кас на бояд таҳти азият ё муомила ва ҷазои сахт, ғайриинсонӣ ё таҳкиркунандаи шарафи ӯ қарор дода шавад.

Моддаи 6.

Ҳар як инсон, дар ҳар кучое, ки қарор дошта бошад, ба эътирофи ӯ ҳамчун субъекти Ӳуқуқӣ ҳақ дорад.

Моддаи 7.

Ҳамаи одамон дар назди қонун баробаранд ва бидуни ҳеҷ як тафовут ба ҳимояи баробари ҳуқуқӣ ҳақдоранд. Ҳамаи одамон дар муқобили ҳар гуна таъбиде, ки хилофи ҳамин Эъломия мебошад ва таҳдиди таъбид аз ҷонибе, ки набошад, ба ҳимояи баробар ҳақдоранд.

Моддаи 8.

Ҳар як инсон дар сурати поймол гардидани ҳуқуқҳои асосии ӯ, ки бо Конститутсия ё қонун пешбинӣ шудаанд, барои барқарорсозии пурраи онҳо аз тарафи судҳои босалоҳияти миллӣ ҳақдорад.

Моддаи 9.

Ҳеҷ касро худсарона дастгир, ҳабс ё ба дарға кардан мумкин нест.

Моддаи 10.

Ҳар як инсон барои муайян намудани ҳуқуқу ӯҳдадориҳояш ва муқаррар кардани асоснокии айбномаи ҷинояте, ки ба дӯши ӯ гузошта шудааст, ба таври баробарии комил ҳуқуқдорад, ки парванди ӯро суди мустақилу бетараф ошкоро ва бо риояи талаботи адолат баррасӣ намояд.

Моддаи 11.

Ҳар як инсоне, ки дар содир кардани ҷиноят гунаҳгор доништа мешавад, ҳақ, дорад то замоне бегуноҳ доништа шавад, ки гуноҳаш дар мурофиаи ошкорои судие, ки дар он барои ҳимояи ӯ томами имкониятҳо фароҳам оварда мешаванд, бо тартиби қонунӣ исбот нагардидааст.

Ҳеҷ касро барои содир кардани кирдоре ё беамалие, ки дар вақти содир шудани онҳо мувофиқи қонунҳои миллӣ ё ҳуқуқи байналмилалӣ ҷиноят ҳисоб намегардид, маҳкум кардан мумкин нест. Ҳамчунин нисбат ба ҷазое, ки метавонист дар вақти содир шудани ҷиноят дода шавад, ҷазои сахттар додан мумкин нест.

Моддаи 12.

Ба ҳаёти шахсӣ ва оилавии ҳеҷ як фард дахолати худсарона намудан ва ба дахлнопазирии манзил, сирри мукотибот, шараф ва обрӯи ӯ худсарона сӯиқасд кардан мумкин нест. Ҳар як инсон ҳуқуқдорад, ки дар мавриди чунин мудохила ё сӯиқасд аз ҳимояи қонун истифода намояд.

Моддаи 13.

Ҳар як инсон ҳақдорад, ки дар ҳудуди ҳар як давлат озодона рафтуомад кунад ва ба худ маҳалли зист интихоб кунад.

Ҳар як инсон ҳақдорад, ки ҳар кишвар, аз ҷумла кишвари худро тарк кунад ва ба кишвари худ бозгардад.

Моддаи 14.

Ҳар як инсон ҳақдорад, ки аз таъқибот дар дигар кишварҳо паноҳгоҳ ҷӯяд ва аз ин паноҳгоҳ истифода намояд.

Дар мавриде, ки таъқибот воқеан дар асоси ҷинояти ғайрисиесӣ ё кирдори муҳолифи мақсаду усулҳои Созмони Милали Муттаҳид бошад, аз ин ҳақ истифода намудан мумкин нест.

Моддаи 15.

Ҳар як инсон ба шаҳрвандӣ ҳақдорад.

Ҳеҷ касро худсарона аз шаҳрвандӣ ё аз ҳаққи тағйири шаҳрвандӣ маҳрум кардан мумкин нест.

Моддаи 16.

Мардон ва заноне, ки ба синни балоғат расидаанд, ҳақдоранд бидуни ягон маҳдудияти нажодӣ, миллӣ ё динӣ издивоҷ кунанд ва оила бунед намоянд. Онҳо дар мавриди ақди никоҳ, дар давраи дар никоҳи яқдигар будан ва ҳангоми бекор кардани он баробар ҳуқуқанд.

Ақди никоҳ метавонад танҳо дар сурати ризоияти озодона ва пурраи ҳарду тарафи ба ақди никоҳ дароянда баста шавад.

Оила руқни табий ва асосии ҷамъият буда, ба ҳимояи ҷамъият ва давлат ҳақ дорад.

Моддаи 17.

Ҳар як инсон ҳақ дорад амволро чи шахсан ва чи якҷоя бо дигарон ихтиёрдорӣ намояд.

Ҳеҷ кас набояд аз амволи худ худсарона маҳрум карда шавад.

Моддаи 18.

Ҳар як инсон ба озодии фикр, вичдон ва дин ҳуқуқ дорад; ин ҳуқуқ аз тағйири озодонаи дин ва эътиқод, пайравии озодонаи дин ё эътиқоди худ чи тартиби инфиродӣ ва чи якҷоя бо дигарон, ба таври оммавӣ ё хусусӣ, дар таълим гирифтани, ибодат намудани ва расму оинҳои динӣ ва маросими роҷро кардани иборат аст.

Моддаи 19.

Ҳар як инсон ба озодии ақида ва баёни озодонаи он ҳақ дорад; ин ҳуқуқ; бе мамониат нигоҳ доштани ақидаи худ, озодона, бо ҳар восита ва сарфи назар аз сарҳадоти давлатӣ, ҷустуҷӯ, дастрасу интишор намудани маълумоту гоҷаҳо роҷар бар мегирад.

Моддаи 20.

Ҳар як инсон ҳаққи озодии ҷамъомадҳои осоишта ва иттиҳодияҳо роҷар дорад.

Ҳеҷ як инсон наметавонад ба ягон иттиҳодия маҷбуран ҷалб карда шавад.

Моддаи 21.

Ҳар як инсон ҳақ дорад, бе восита ё ба воситаи намоёндагоне, ки озодона интихоб шуданд, дар идораи корҳои кишвари худ ширкат намояд.

Ҳар як инсон дар кишвари худ ба хизмати давлатӣ ҳуқуқи баробар дорад.

Иродаи халқ бояд асоси ҳокимияти ҳукумат бошад; ин ирода бояд ба воситаи интиҳоботи давра ба давра ва бидуни сохтакорӣ, ки дар сурати мавҷудияти ҳаққи интиҳоботи умумӣ ва баробар бо роҳи овоздиҳии пинҳонӣ ё тавассути шаклҳои дигари баробар, ки овоздиҳии озодонаро таъмин менамоянд, ба амал бароварда мешавад.

Моддаи 22.

Ҳар як инсон ҳамчун узви ҷамъият ба таъминоти иҷтимоӣ ва татбиқи ҳуқуқ барои ниғаҳдории шараф ва инкишофи озодонаи шахсияти ӯ дар соҳаи иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ ба воситаи саъю кӯшиши миллию ҳамкориҳои байналмилалӣ мутобиқи сохтор ва имкониятҳои ҳар як давлат ҳақ дорад.

Моддаи 23.

Ҳар як инсон дорои ҳаққи меҳнат, интиҳоби озодонаи кор ва шароити одилонаю мусоиди меҳнат ва ҳаққи ҳимоя аз бекорист.

Ҳар як инсон бидуни ягон таъйид барои кори баробар ба музди баробар ҳақ дорад.

Ҳар як коргар ба музди одилонаю қаноатбахш, ки зиндагии сазовори ҳар як инсон ва аҳли оилаи ӯро таъмин кунад, дар сурати зарурат бо дигар воситаҳои таъминоти иҷтимоӣ пурра гардонидашавад, ҳақ дорад.

Ҳар як инсон ҳақ дорад, ки иттифоқҳои касаба созмон диҳад ва барои ҳимояи манфиатҳои худ ба иттифоқҳои касаба дохил шавад.

Моддаи 24.

Ҳар як инсон ба истироҳату фароғат, аз ҷумла маҳдудияти оқилонаи рӯзи кор ва рухсатии пулакии даврӣ ҳақ, дорад.

Моддаи 25.

Ҳар як инсон ба ҷунин сатҳи зиндагӣ, аз ҷумла ҳӯрок, пӯшок, манзил,

нигоҳу бини тиббӣ ва таъминоти зарурии иҷтимоие, ки барои сиҳатию некӯаҳволии худӣ ӯ ва оилааш зарур аст, ба таъминот дар ҳолатҳои бекорӣ, беморӣ, маъҷубӣ, бесаробон мондан, пиронсолӣ ё дигар ҳолатҳои маҳрумият аз воситаҳои зиндагӣ, ки бо сабабҳои новобаста аз ӯ ба вуҷуд меоянд, ҳақ дорад.

Модарону кӯдакон ба васоят ва кӯмаки махсус ҳақдоранд. Ҳамаи кӯдаконе, ки дар ақди никоҳ ва берун аз он таваллуд шудаанд, бояд аз ҳимояи иҷтимоии баробар истифода намоянд.

Моддаи 26.

Ҳар як инсон ҳуқуқи таҳсил дорад. Ақаллан таҳсили ибтидоӣ ва миёна бояд бепул бошад. Таҳсили ибтидоӣ бояд ҳатмӣ бошад. Таълими техникӣ ва касбӣ бояд дастраси ҳамагон бошад. Таҳсили олӣ бояд мувофиқи қобилияти ҳар кас ба ҳама як хел дастрас бошад.

Мақсади таълим бояд рушди ҳамаҷонибаи шахсияти инсон, афзоиши эҳтиром ба ҳуқуқу озодиҳои инсон бошад. Таълим бояд ба ҳусни тафоҳум, бурдборию дӯстии миёни тамоми миллатҳо, гурӯҳҳои наҷодӣ ва мазҳабӣ ва ҳамчунин ба вусъати фаъолияти Созмони Милали Муттаҳид дар роҳи ҳифзи сулҳ мусоидат намояд.

Волидайн дар бобати интихоби навъи таълим барои фарзандони хурдсол ҳаққи аввалият доранд.

Моддаи 27.

Ҳар як инсон ҳақ дорад, ки дар ҳаёти фарҳангии ҷомеа озодона ширкат варзад, аз ҳунари баҳра барад, дар пешрафти илм саҳм гирад ва аз дастовардҳои он истифода намояд.

Ҳар як инсон ба ҳифзи манфиатҳои моддию маънавии худ, ки самарари корҳои илмӣ, адабӣ ё ҳунарии ӯ мебошанд, ҳақ дорад.

Моддаи 28.

Ҳар як инсон ба тартиботи иҷтимоӣ байналмилалӣ, ки дар он ҳуқуқу озодиҳои дарҳамин Эъломиа зикршуда қомилан амалӣ шуда метавонанд, ҳақ дорад.

Моддаи 29.

Ҳар як инсон дар назди ҷомеае, ки рушди озод ва қомолоти шахсияти ӯ фақат дар он имқонпазир аст, ӯҳдадор мебошад.

Ҳар як инсон дар бобати татбиқи ҳуқуқу озодиҳои худ бояд танҳо ба дараҷае маҳдуд қарда шавад, ки аз тарафи қонун фақат бо мақсади таъмини эътирофу эҳтироми ҳуқуқу озодиҳои дигарон ва қонунгардонидани талаботи одилонаи ахлоқӣ, тартиботи ҷамъиятӣ ва осудаҳои умумӣ дар шароити ҷомеаи демократӣ муқаррар қарда шуда аст.

Татбиқи ин ҳуқуқу озодиҳо ба ҳеҷ ваҷҳ на бояд ҳилофи мақсаду усулҳои Созмони Милали Муттаҳид бошад.

Моддаи 30.

Ҳеҷ як аз муқаррароти ҳамин Эъломиа на бояд барои ба давлате, гурӯҳе ё фарде додани ҳуқуқе тафсир шавад, ки ба ягон фаъолият ё қирдоре, ки мақсад аз он бекор қардани ҳуқуқу озодиҳои дарҳамин Эъломиа баён шуда бошад, асос қардад.